

W kolorze wyblakłym

NAJNOWSZA premiera w Teatrze Komedii ma atuty reklamowe. „Kolor niebieski” — sceniczna adaptacja opowiadań Michała Zoszczenki — nie tylko pragnie zaspokoić potrzebę publiczności, nadal czekającej na dobrą, współczesną twórczość komediową, ale również prezentuje znany i wysoko ceniony u nas nurt radzieckiej satyry społeczno-obyczajowej. Przy tym jest kolejną premierą — po dwóch udanych: „Gwałtu co się dzieje” i „Baba-dziwo” — teatru, wchodzącego w nowy etap rozwoju. Od półtora sezonu kierownikiem artystycznym żoliborskiej sceny jest Olga Lipińska.

Teatralny „Kolor niebieski” (pod tym samym tytułem ukazała się u nas książka tegoż autora) wyraźnie wskazuje, że Zoszczenko nie przypadkiem wybrał formę krótkiego opowiadania: młodzi ona najpełniej obserwacje, zaczerpnięte z życia powszedniego, mieniającego się odcieniami szarości, z którego satyryk umiejętnie wyłwiał wszelkie śmieszności i nielogiczności...

I cały urok jego krótkich, satyrycznych obrazków zawierał się właśnie w stylu, w ironii połączonej z liryzmem, w życzliwym stosunku do człowieka, uwikłanego w sieć komplikacji i absurdów, utkaną przez innych: biurokratów, cwaniaków hochsztaplerów, obiboków zaniedbu-

jących swoje obowiązki. Dopiero lektura jego lakonicznej i postępującej się trafnym porównaniem i skrótem prozy, czytanej przy udziale wyobraźni czytelnika, jego doświadczeń i obserwacji, sprawia przyjemność, wzbudza śmiech.

Scena ukonkretniła sytuację i bohaterów Zoszczenki, a przy tym spłaszczyła obserwację społeczno-obyczajową, odebrała urok literaturze; która z natury swej nie niszczy spięcia dramatycznego ani żywej akcji. Na scenie pozostała sama tylko treść, wyrażona krótkimi skeczami — małe zresztą już oryginalnymi.

I nie umniejszyli uczucia niedosytu aktorzy, którzy robią wszystko, by jakos te scenki ożywić, uaktualnić, by wyostrzyć realność satyry. Autorem scenariusza i reżyserem jest Jewgienij Korin — student warszawskiej PWST. „Kolor niebieski” okazał się nienajlepszym wyborem, ale wykazał że reżyser ma wszelkie podstawy, by następnym razem sięgnąć do bogatych zasobów literatury rosyjskiej i radzieckiej po oryginalny, satyryczny utwór sceniczny.

EWA KIELAK

„Kolor niebieski” Michał Zoszczenko. Scenariusz widowiska i reżyseria: Jewgienij Korin. Opieka reżyserska: Olga Lipińska. Scenografia: Krzysztof Keim. Muzyka: Czesław Majewski. Teatr Komedii. Premiera grudzień 1978 r.

Portret wojskowy

W salach toruńskiego Ratusza Staromiejskiego czynna jest wystawa polskiego portretu wojskowego XVII—XIX w. zorganizowana z okazji rocznicy wyzwolenia miasta.

Zgromadzone na wystawie portrety pochodzą zarówno ze zbiorów własnych Muzeum Okręgowego w Toruniu, jak i ze zbiorów muzeów w Warszawie, w Krakowie, we Wrocławiu i w Poznaniu. (gr)